TEATRE CATALÁ

INDUSTRIA AMBULANT

DIALEC

DE

R. FOYÉ PUIG

Una peseta

BIBLIOTECA DE

JOVENTUT TEATRAL

INDUSTRIA AMBULANT

BIBLIOTECA DE JOVENTUT TEATRAL

INDUSTRIA AMBULANT

DIALEC

DE

R. FOYÉ PUIG

PREMIAT EN EL CONCURS DEL PERIÒDIC
JOVENTUT TEATRAL 1.er DE JANER DE 1910

Estrenada en el Teatre Romea la nit del 9 de Maig de 1910

BARCELONA

LLIBRERIA CIENTÍFIC-LITERARIA DE JOSEP AGUSTÍ
ELISABETS, 4

Testimoni d'agrahiment als interprets d'aquest diàlec, creadors dels tipus de Gracia i Tripallisa, senyora Morera i senyor Lapera,

El Autor

Figures

GRACIA 45 anys. Castanyera espallifada, bruta i mascarada; molt riallera.

TRIPA LLISA 50 anys. Cira-botes espallifat de roba amb gec, americana o brusa curta que permeti veure un descosit de les calces amb eixida de camisa (la céva).

UN SENYOR Molt nirviós que no bada boca.

Epoca actual.

Dreta i esquerra: les del actor.

ACTE UNIC

a escena representa un troç de passeig de Barcelona, amb arbres. Al peu d'un de má esquerra, la Gracia seu darrera una torradora de castanyes, de cara al públic, tenint en un costat un cabaç amb les castanyes crues i, a l'altre un tamboret amb lo mene-ter pera posar-hi les cuites. Dins la torradora una olleta amb el dinar.

ma dreta, al peu d'un arbre, una cadira i davant una capsa de llimpia-botes amb un coixinet dels que gasten pera ajenollar-s'hi.

on quarts de dotze d'un dematí de mitjans de Novembre

l aixecar-se la cortina la Gracia torra castanyes i en Tripallisa, prop dels seus enginys, mira cap a la dreta.

RIP. *(Amb el braç estés senyalant amb l'index el calçat dels que se suposa que passen)* Piem! Bòtes! Bòtes! Mal viatje el mon! i quina pega aquest matí! A primera hora un trist parell i vet aquí que s'acosta la de dinar i tots bons, gracies a Deu, cap de mal!

RAC. Ja es una mala desgracia!

RIP. No digueu disbarats, Gracia. Qué n'heu vist mai cap de bona de desgracia?

RAC. Be, home, es un dir.

RIP. Es clar, ab aquesta tongada de bon temps que fa, sens una mica de fanc, ves qui's fa llimpiar.

RAC. Som a l'estiuet de Sant Martí, es natural.

RIP. Mal com no plou fins que Colón pogués beure a morro!

RAC. No dieu disbarats, i ara? Si que'n vendría jo de castanyes, pobra de mí!

TRIP. I jo quin dinar faré am quinze céntims de c
laix?

GRAC. Cinc de pa, cinc de grava i cinc de vi, com un re

TRIP. Es clar, i les seques sens oli, oi? Bòtes, bòte
llimpio!

GRAC. Calentes i grosses!

TRIP. Prou, prou, ja pots xiular si l'ase no vol beur

GRAC. Ja vindràn, Tripallisa, d'ací al vespre hi ha mo-
tes hores.

TRIP. Justament ara que a les cinc ja es fosc. Mir
que un home com jo, amb tants estudis, s'hagi
veure amb aital situació.

GRAC. Vos home d'estudis: els de la Rambla dels a
cells, oi?

TRIP. Que si ho soc? *Nada* menys que vaig seguir
carrera d'advocat, i quan la tenía acabada, se'
mor el pare, Deu l'hagi perdonat, trovantme s
com un bolet i sense cap diner pera pagar
títol.

GRAC. Y no vareu poder fer d'advocat?

TRIP. Ni els mils. Bon goig que per la teca'm pre
gués un mestre d'estudi

GRAC. Y qué hi feieu a estudi?

TRIP. Ensenyar als xicots, dòna.

GRAC. Qué'ls ensenyaveu, les lletres? Doncs per q
no ensenyeu ara, que de segur us aniría mo
millor que llimpiant bòtes?

TRIP. Be prou que ensenyo...

GRAC. Les lletres?

TRIP. La cèva. *(Es gira ensenyant-la)*

GRAC. Que no teníu cap dòna que us hi dongui un pun

TRIP. Ni falta que'm fa. Dònes, dònes... mala n
gada!...

GRAC. Tan malament us han tractat?

TRIP. Mal viatje! A una sola n'he estimada, i fins m'hi vaig casar com Deu mana, però creieu que... Bòtes, bòtes!

GRAC. Deixeus de bòtes i conteumho.

TRIP. Es clar, i pera dinar cinc de seques sens oli, oi? Que esteu fresca...

GRAC. Ens partirèm el meu com a bons germans. Me moro pera sentir contar rondalles.

TRIP. A fe de cristià que la meva es ben trista; i no es pas rondalla, que es historia.

GRAC. Conteu, conteu...

TRIP. Cansat de fer de mestre tites, perque sempre se m'acabava el pa ans que la gana, vaig trobar colocació a casa d'un advocat de les tres *pp* que'm va pendre de passant.

GRAC. Què vol dir de passant?

TRIP. Vol dir que si fent de mestre passava gana, encar en vaig passar més; fins que un día, que el meu principal badava, vaig descobrir un negoci que feia que tenía molt més de brut que de net; vaig tirar-li una indirecta, i éll, per por, ben segur, de que jo no'l descobrís, va pujarme el sou donant-m'hi participació.

GRAC. Llavors ja no ereu passant?

TRIP. Llavors no passava gana, però passava ansia que un mal día es descobrís el negoci i se m'acabés la ganga.

GRAC. Mal usar no pot durar.

TRIP. Com la brillava jo! Ni cap marquès! I amb tot vaig pensar menys en fer un reconet pera pagar el títol i poder plantar-me d'advocat. I ca! Tant

com ne plovía, el vent n'aixugava; i vinguen bromes i tiberis!

GRAC. Ah, poc seny!

TRIP. Ja ho podeu dir, Gracia; tan poc seny que fins me vaig casar.

GRAC. Amb una de rica, al menys?

TRIP. No: amb una de prima i neta. Casament d'amor. Ja feia dos anys que ho erem quan varen descobrir-se les trampes del meu principal i veus aquí que'ns agafen i cap al carrer d'Amalia s'ha dit.

GRAC. Noi si que devien esser grosses.

TRIP. Tan grosses que a mi'm varen sortir quatre anys de presiri.

GRAC. Calentes i grosses! Y'ls vareu fer.

TRIP. Oh, si no més n'hagues fet quatre rai!

GRAC. I doncs?

TRIP. Res: al principi que era a la presó, la dòna, desesperada, venía a veurem cada día i'm portava tabac i recapta; i com que això ja feia més de mitg any que durava i jo no savía d'ont eixíen les misses, perque jo a casa no vaig deixar-hi casi cap diner i els mobles no valíen gran cosa, vaig començar a sospitar i a demanar-li explicacions. No logrant convencer'm vaig desesperar-me i menaçarla, logrant sols que no s'acostés més a veurèm, y adeu, tabac i menjar: sòrt del ranxo que'ns donaven, altrament hauría hagut de penjar les barres al sostre.

GRAC. Més us hauría valgut callar i hauríeu continuat menjant i fumant.

TRIP. I la dignitat?

GRAC. Escrúpols, un home que les embusteríes elporten a presiri? I ont vareu passar-los els quatre anys?

TRIP. A Valencia.

GRAC. Deu n'hi do que a l'hivern no hi fa fret.

TRIP. Ni a l'estiu tampoc. Veusaquí que a l'eixir del penal. (Es veu que jo havía nascut pera llicenciat.) I sabent que la dòna menava una vida escandalosa vaig cercar-la pera demanar-li comptes, trobant-la en companyía d'un antic company meu a qui vaig estrenyer talment el ganyot que va costar-me vint anys més de presiri.

GRAC. Còm se deia la vostra dòna? Potser l'he coneguda.

TRIP. Clara Rius i Font.

GRAC. Y no vareu agafar un reuma amb tanta humitat?

TRIP. Mala negada!

GRAC. Però d'alegría no devía manca-us'en. No hi ha re més alegre que un ríu. I an ella no la vareu malmetrer?

TRIP. Va poder fugir pera avisar a la policía, que còm sempre, va aribar massa tart, altrament en *Gomas* encar s'hauría salvat i jo n'hauría eixit forsa més barato.

GRAC. Quina llàstima!

TRIP. No hi va haver remei i, amb tres sis i tres nos del jurat, me'n varen acanar vint anys.

GRAC. Ja son anys.

TRIP. No'n vaig fer més que setze.

GRAC. Encar en feu...

TRIP. Sí, quan no tinc mocador.

GRAC. Brut! Què, vareu fugir?

TRIP. No, ca; si estava còm un rei; feia de secretari del quefe del presiri, y no'm mancava més que la llibertat; però varen venir rebaixes i finalment l'indult i veus-em aquí al carrer sens que ningú

volgués donar-me un xavo a guanyar, fugint d mí com d'un empestat i a més vigilat per la p licía.

GRAC. Es un fatíc.

TRIP. Jo, que volía viure independent, vaig comença a vendrer diaris i com que ningú me'n comprav vaig atribuir-ho a que no deia disbarats com el altres venedors; així es que vaig imitar-los cri dant com ells: «El diari setmanal *La Tomasa*» «La llista de la notaría», «El discurso entero pronunciado», «L'argument de *l'opra* bufa «*E Trobedor*», veieu que te de bufa El Trobador i fins vaig cridar «El retrato del Sant Pare d Roma», pera que no'l confonguesin amb el d Tetuàn; però no'm guanyava pas la vida; i j que no soc bo, pera agenollar-me als peus d ningú, ja veieu quin ofici tan galdós m'he hagu d'anar a triar, que m'haig d'agenollar als peu del primer pela-gats que vulgui donar-me quin ze o vint cèntims, pera que l'énllustri.

GRAC. De jove enllustraveu a la canalleta i ara bòtes tot es enllustrar. Teniu: feu un trago que ja u l'heu guanyat, deveu tenir la gola seca. (*L'h dóna una ampolla de gasseosa, amb aiguardent que treu del cabaç de les castanyes crues*). m'explicareu com va acabar aquell mullader d dòna.

TRIP. (*Li torna l'ampolla despres de un bon trago.*) Brr...! Es del bó; gracies, Gracia.

GRAC. Ja ho podeu dir: me'l baixen de Valls (*També f trago)* I doncs la dòna?

TRIP. La dòna... la dòna va fer cap a Madrid ont s

va posar tant de moda, que fins un ricatxo li va regalar un palau del que era reina.

GRAC. Així dieu que es molt rica?

TRIP. Com el grill: va començar a donar-se a la beguda, gastant a desdir i, ja arruinada, la verola li va deixar una cara com la vostra torradora, de manera que al eixir de l'Hospital, pera no morirse de fam, va haver d'aceptar una colocació que, la veritat, més m'estimo llimpiar bòtes que estar-me día i nit a l'estaqueta com ella.

GRAC. A l'estaqueta, a la presó?

TRIP. No: ha lograt que, per caritat, la fessin reina regent d'un petit palau que hi ha a la plaça del Rei ont, sols s'hi entra...

GRAC. Per necessitat?

TRIP. Just, i... «lo que fuere sonará.»

GRAC. Es cosa extraordinaria.

TRIP. No'n te re d'extraordinaria, que es ben comuna. Calleu que veig aquell americano que vaig llimpiar l'altre día. Bòtes, bòtes!... Ca ni a trets, passa de llarc. Que vagi al diable: no'm sab greu que encar hi perdo.

GRAC. Be les porta prou lluentes encar.

TRIP. Son de fa tres díes; be prou que hi vaig suar. Te uns peus que semblen dos dirigibles, plens de galindons i d'ulls de poll. De groti i crema ja n'hi entren deu cèntims per bòta, i éll sols en dona quinze, de manera que...

GRAC. Que no dóna anguila?

TRIP. I ca! Es veu que es d'aquells lliberals que ni donen el bon día pera estalviar saliva; i burro, si ho es?... Que'n deuen esser de selvatjes a Amèrica, quan homes tan rucs hi fan torrolla!

GRAC. La fortuna no es pas de qui la cerca, sino de qui la troba. Jo mateixa, aquí on me veieu, he sigut quelcòm més que una trista castanyera.

TRIP. Quí, vos? I què heu sigut?

GRAC. Jo, sí; vaig entrar de corista als Bufos Arderius, i als dos anys ja era segona tiple.

TRIP. Vos bufa dels Bufos? Bufa, Pere! I doncs que no vareu fer forrolla?

GRAC. Vaig fer com vos, tampoc vaig tenir seny, i en lloc d'estalviar quan n'era hora, pera tenir una bona vellesa, lo que'm donaven els vells se m'ho menjaven els joves, fins que vaig perdre la veu...

TRIP. Aquell xiquet de Valls devía tenirne la culpa, oi?

GRAC. Quín xiquet?

TRIP. El que estimeu tant, dòna: el que petonejeu tant. No hi caieu? El que teníu dins d'aquella ampolla.

GRAC. Ah ja: no era de Valls llavors, que era de Bordeaux.

TRIP. L'*anissette*, oi? Prou que la conec.

GRAC. I un cop perduda la veu...

TRIP. Es clar: adeu, teatre, i, faltant l'esquer... Ah si quan som joves tinguessim seny!

GRAC. Ja teníu raó, Tripallisa; i, apropòsit, de què us ve aquest nom?

TRIP. Me'l varen treure a presiri, perque estava més magre que una cigonya dejuna. Bòtes, bòtes!... Mal llamp, mireu que no passa *una alma!* Me'n vaig a la Catedral.

GRAC. A quína Catedral? Entenem-se.

TRIP. A la de la Lleona, dòna: què voleu que hi vagi a fer a l'altra a n'aquesta hora?

GRAC. Ja deia jo: mentres no se'n vagi als claustres pera agafar-hi algun gat pera sopar...

TRIP. Be prou que se n'hi agafen a la de la Lleona de gats.

GRAC. Ja ho crec: més que a la Seu.

TRIP. Es a l'únic indret que quan me falten cèntims pera dinar me'ls fíen.

GRAC. Si voleu ens partirèm el meu: us l'ofereixo de bon cor.

TRIP. Què teníu pera dinar?

GRAC. Bledes i...

TRIP. Uix! No m'agraden les bledes i en tinc sòrt, perque si m'agradessin en menjaría, i creyeu que no les puc veure.

GRAC. Quin trutxa n'hi ha de vos! Sempre tireu l'am pera veure si agafeu peix, pero jo...

TRIP. Ja ho sé que sou llesta, però, amb tot, no sou capaç d'anar de Barcelona a Madrit a peu sens donar un pas.

GRAC. Ni vos tampoc.

TRIP. Però no falta qui hi va.

GRAC. Es clar: la carretera.

TRIP. Que'n teníu d'anys de barraqueta!

GRAC. Això es lo que m'ha perdut. Prou m'ho deya el pobre Ignasiet, un poeta *reumatic* que m'estimava molt: «En els teus bons temps has anat amb cotxe i tinc por que acabaràs anant am carretó...»

TRIP. A câ la Ciutat.

GRAC. Veient que ni amb advertencies ni afalacs podía desvesar-me'n, va jurarme un día que la primera vegada que'm veiés amb mantellina's mataría.

TRIP. I la segona?

GRAC. Pobre Ignasiet! Era un bon xicot que, treballant com un desesperat, mai feya cap diner, i sòrt

dels meus moniatos i castanyes. Infeliç ¡ja va morir!

TRIP, De cucs?

GRAC. Còm de cucs?

TRIP. Es clar, amb tantes castanyes. Que dolents devíen esser els seus versos, que l'haguesseu de mantenir de moniatos!

GRAC. No tant! Una vegada, a Madrit, cantant en una funció ont hi havía tota la noblesa, se'm varen escapar un parell de galls, i, al saber l'Ignasie que l'aristocracia m'havía criticat, va voler aconsolar-me amb aquesta quarteta:

La Cort no aprecia els teus cants
que jo estimo meravelles;
ah, les orelles dels grans
no son més que grans orelles!

TRIP. Més val que s'hagi mort.

GRAC. I per quê? Pobre Ignasiet!

TRIP. Per bè de l'Art. I dieu que no va morir d'un empaltraiment de castanyes? Que va pendre mal

GRAC. Veureu: després de pendre un bany i de pendre el sol pera aixugar-se, es posà a pendre la fresca sens pendre precaucions; va pendre un gela que'l va rependre i li vaig fer pendre un t després d'haver pres l'acort de pendre...

TRIP. Prou! que per pendre menos n'hi ha de presos Vos devíeu pendre el partit de pendre paciencia devíeu quedar tota desconsolada?

GRAC. Tan desconsolada, que vaig haver de vendre'n la cònsola de la sala pera pagar-li l'enterrament

TRIP. Que no bevía?

GRAC. Aigua tan sols; per'xò tenía el gènit com el v de quatre.

TRIP. Aquí es el mal: cap energía; sens inspiració; el cap no devía servir-li més que pera dur el berret. Havés tastat el xiquet de Valls; aquest pla que li n'hauría donat d'inspiració, com a vos deu dona us-en.

GRAC. Y a vos, no?

TRIP. Ja ho crec: d'ençà que he tastat el vostre, que te gust de tornem'hi...

GRAC. Ne tinc poc.

TRIP. ...que faría un discurs filosofant sobre qualsevol tema.

GRAC. Que no us dóna per la tremenda?

TRIP. Si soc un anyell: tot se me'n va en alegría; perxò m'agrada tant.

GRAC. Com a mí: que'm deixin enraonar i riure i veus aquí la dòna contenta.

TRIP Y una bòna migdiada, eh?

GRAC. Uba!

TRIP. Apa, doncs: el día que faci forses parells n'hem de fer una vos i jo...

GRAC. Quan volgueu; per mí no quedarà.

TRIP. Aont anirèm a fer-la, Gracia?

GRAC. A casa mateix, home.

TRIP. Aont us esteu?

GRAC. Ben aprop: al carrer dels Petons; i, ben pensat, com que'm sembla que'ns avindrèm, fins podríem casa'ns i tot.

TRIP. Tirant un plat a l'aire, com els gitanos?

GRAC. Uix! Per quí'm preneu?

TRIP. Re; per la casta Susagna.

GRAC. No tant, però tampoc per una gitana. Què pagaríen més de quatre!

Trip. Oi tal; que no la veieu la monada del carrer dels Petons, la bufona bufa dels Bufos?

Grac. Veiam si us n'hi caurà alguna de bufa! On va aquest fastigós?

Trip. Vaja, dòna, que ja heu fet a tots, i amb el vostre mal voleu coneixer el dels altres.

Grac. Es clar: mireu-sel el currutaco que fins ensenya la cèva.

Trip. Calleu, greixúm, que si us tiren a les calderes de can Rocamora prou en treuen deu arrobes de sèu.

Grac. A mí'm dieu greixum, llardó, més que llardó. Mort de fam! Presidari!

Trip. No badeu tant la boca, pera dir-ho, que sembla l'escenari del Liceu quan no hi ha funció; esdentegada! Vet aquí perque no més podeu menjar bledes. Qnina Gracia més desgraciada!

Grac. Més val bledes que gana, que ja us van posar bon nom a presiri: Tripallisa! Prou que ho varen coneixer que no patiríeu mai de poagre. Pergamí, mal parlat; sembla extrany que tingueu estudis. Ont ho heu après tot això, a l'Universitat o a la Gardunya?

Trip. Us deixo pel que sou, Urganda, bruixa arrugada!

Grac. Què pagaríeu vos d'esser tan lluent?

Trip. De greix, que més sembleu una bufa de llart que una bufa dels Bufos. Bòtes, bòtes! *(Entra un senyor per la esquerra)* Segui, bon senyor, que fins li faré per deu cèntims, pera poder dinar.

(El senyor pren scient)

Grac. Tots els pillos tenen sòrt!

Trip. *(Agenollat a punt de fer feina, d'esquena a la*

Gracía, gira el cap tot arrebоçant els pantalons del senyor.) Calleu, mala llengua, o us etzibo un respall entre cap i coll. Quan trevallo no vui que'm destorbin; i menos que'm desacreditin l' establiment.

GRAC. Ja ho discutirèm en 'acabat; i jo us juro que no anireu a Roma per la penitencia.

TRIP. Quan estigui llest ja us respondré. Ara he d'enllustrar al senyor. *(Pausa. Dirigint-se al senyor)* Això es la vida; ja ho veu: la lluita per la existencia. Ni la santetat del treball es respectada, i les dònes sempre l'esca del pecat. Ah si'ls homes savíen passar-se'n! L'altra, si es servit. *(El senyor cambia de peu)* I caseu-vos pera obtenir tan bell resultat; i si sou pobre, pitjor. Si al menos, com va dir aquell, les dònes ponguessin, els pobres se casaríen pera poder atipar-se de truites; però, desgraciadament, no es així... I pensar que si en lloc de gastar-me els diners pera casar-me, els hagués guardat pera pagar el títol no sería obligat a enllustrar al primer escorxa-rosses que cau a les meves mans. *(El senyor es posa nirviós i en dóna mostres sens, perxò, badar boca.)* No ho dic per vostè, bon senyor; però que no es ben trist? Sempre el treball de genolls davant del capital!... L'altra, si es servit. *(El senyor cambia de peu.)* Al menos donessin propina, però, si no esperes que llampegui!... Hi ha cada senyor que es lliberal com un cerca-pous. Vegi si no es escandalós en tot el matí no fer més que un parell: quinze cèntims. *(El senyor torna a posarse nirviós.)* Ei, no ho dic per vostè! Tranquilitzis i escupini,

que no embrutarà pas el *salón;* ja sé que hem quedat per deu cèntims i l'home per la paraula; mes veiam què menjaré jo amb un ral? *(El senyor continua remenant-se.)* Valgam Deu, si li dic que no es per vostè que parlo: vui referir-me al parell que he fet a primera hora per quinze cèntims, sens anguila; i are deu del de vostè fan vint-i-cinc, es dir: una sardina, un llonguet i un got de ví; i si vols fumar has d'esperar que algú llensi una llagosta. Li dic am franquesa: no serviría pas pera barber, perque Deu hi guard que quan me venen aquests pensaments tingués la navaja a les mans i a tret un parroquià d'aquells escanya-pobres, que prou me sembla que'l sangraría com un tocino per Sant Martí. *(Desfà el doblec del pantalon del senyor per haver enllestit la feina.)* Pera servir-lo. *(El senyor, nirviós del tot, s'alça, treu mitja pesseta, la tira al peu de la capsa i se'n va apressuradament per la dreta sens dir mot, ni girarse a la veu den Tripallisa.)* Ep, senyor; senyor! esperi que aniré a cercar cambi a l'estanc...

GRAC. Deixeu-lo, home, que pot ser es en Xifré o en Salamanca; així podreu fer un bon àpat.

TRIP. Ell mateix: massa fart; visqui molts anys i torni sovint, que no'n cauen gaires de parells de dos rals!

GRAC. Oi tal si tornarà: am les caramelles que li heu cantat, qualsevol día li veureu l'esquena.

TRIP. Que faci com vulga: si no es ell serà un altre. I are'm retaig jo: hem d'arreglar comptes amb vos.

GRAC. *(Amb amorositat)* Encar us dura? Beneit, si que us pica fondo! Hem d'esser amics vos i jo.

RIP. *(Xamós)* Vaia, no's pot esser guapo de cap manera. Així que les dònes us veuen ben plantat, net, elegant i am cabals, les hi guanyeu el cor y no hi ha medi de conservar la serietat: tan se val. I jo que en tocant-me la barba me fonc com el llart al foc i no tinc un *no* pera ningú... Què vols de mí, prenda? *(S'acosta a la Gracia i va pera tocar-li la cara.)*

RAC. Uix! Ont aneu amb aquestes mans tan mascarades?

RIP. Quins escrupols! Dígue-la, paella al perol... Va, va: me'n vaig a menjar un bocí.

RAC. Que no voleu que'ns partím el meu?

RIP. Bledes? Feus-en un cataplasma al clatell

RAC. Ben bònes que son.

RIP. Ja us he dit que no m'agraden.

RAC. Ont hi aneu a dinar?

RP. Cap a can Garnatxa falta gent.

RAC. Ara no us gasteu els xexanta-cinc cèntims que, amb els que sobrin i els que feu aquesta tarde, soparèm plegats i després farèm xala bona amb el xiquet de Valls, que li dieu vos

RIP. Vès; no es mal pensat.

RAC. Y torna aviat, sents? que la tarde es curta.

RIP. Ja'm donaràs una mirada a l'establiment, oi, rata?

RAC. Ves descansat; y are que no te m'enamoris d'alguna pel camí o a can Garnatxa, que hi ha dònes que veient un home am diners...

RIP. No tingues por, estrella, que pensant am la gracia de la meva Gracia, ni Sant Antoni resistiría millor les temptacions. Si estic més satisfet, pen-

sant amb tu, que un mosquit quan pica al rei.
reveure, monada! *(Li tira un petó.)*

GRAC. Adeu, sandunguero! *(Li tira un petó.)*

(Surt en Tripa per la dreta, contonejant com un lexuguino.)

CORTINA

OBRES DE R. FOYÉ

Gitanos blancs, novela.	3	ptes.
Post Núbila..., novela.	3	"
Pare i fill, novela.	3	"
Marina Hudson, novela	3	"
	(En preparació)	
Desengany, novela.		
Industria Ambulant, diàlec.	1	pte.
	(En prempsa)	
Sant Josep Gloriós, sainet...		

Tabla alfabética para la facturación de vinos aguardientes y aceites. . . .	**(Agotada)**	
Manual del Contrato de transporte por ferrocarriles españoles y extranjeros. Un tomo.	5	ptas.
Las tarifas de ferrocarriles españoles comparadas con las extranjeras. Un tomo.	5	"
La Exposición y los transportes. Conferencia leída en el Ateneo Barcelonés el de Abril de 1889.	**(Agotada)**	
Colección de 70 artículos sobre ferrocarriles (1887-1889).	(")	
Colección de 60 artículos sobre Aduanas (1888-1889)	(")	

Los Caminos de Hierro de España. Compilación en forma de diccionario, de disposiciones legales vigentes sobre ferrocarriles y tranvías, en sus diferen-

tes períodos de estudio, construcción y explotación.—Legislación y jurisprudencia. Un tomo. . . . . 15 "

Apéndice primero á los Caminos de Hierro de España. Un tomo. . . . . . . 6 "

Apéndice segundo á los Caminos de Hierro de España. Un tomo. . . . . . . 6 "

Apéndice tercero á los Caminos de Hierro de España. Un tomo. . . . . . . 6 "

Apéndice cuarto á los Caminos de Hierro de España. Un tomo. . . . . 6 "

Apéndice quinto á los Caminos de Hierro de España. Un tomo. . . . . 6 "

Apéndice sexto á los Caminos de Hierro de España. Un tomo. . . . . 6 "

Auxilios á las Compañías de ferrocarriles. Folleto. . . . . 1 "

Contrabando y Defraudación.— Recopilación ordenada de las disposiciones legales vigentes sobre faltas y delitos, en materia de Aduanas. - Legislación y jurisprudencia. Un tomo. . . . . 8 "

Indicador de Viajes Económicos para toda Europa (en lenguas francesa y española), con 7 mapas. Un tomo. . . . . . . (Agotad

La Explotación comercial de los ferrocarriles. Un tomo. . . . . 8 "

Els encàrrecs a l'autor: Fontanella, 9. - **Barcelon**

S' HAN DE PAGAR PER ENDAVANT

BIBLIOTECA

DE

Joventut Teatral

	Ptas.
Per una capa.—Comedia en un acte y en prosa, d'n Emili Graells Castells.	1
El Sacrifici.—Drama en tres actes y en prosa, d'n Faust Casals y Bové. .	2
Cel perdut.—Quadro dramátic en un un acte d'n Florenci Cornet. . . .	1
Francesch Rusck.—Drama en un acte y en prosa d'en Emili Graells Castells	1
Crepuscle, quadro dramátic, per Santiago Gomila	1
L' Amor es cert, assaig d' entreteniment escénic de J. Oliva Bridgman.	1
¡Pobra Mare!—Drama en un acte y en prosa d'en Emili Graells Castells.	1
La mitjornada.—Comedia en un acte y en prosa, d'en Josep Iborra y Solé.	1
La Veu del Poble y El Poble de la Veu Revista de actualitat, por F. L	1'50
Industria Ambulant. Dialec de R. Foyé Puig.	1